

SZERKESZTŐI IRUDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DUA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Köszvényi, Belközép-utca 38. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam ára: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garand sora után 20 kr. fizetendő.

Ellenmozgalom.

A közel napokban nagy katolikus gyűlés lesz, melynek tárgya a kormány által beterjesztett házasság jogi törvényjavaslat foglalkoztatása.

A nagygyűlés abból a célból hivott össze, hogy házasságjogi törvényjavaslat ellen nagyobb arányú mozgalom indíttassék.

Tiszteljük mindenki nézetét és meggyőződését sajtó a legtovábbra sem akarjuk élesen itélni el ama mozgalmakat, mik a polgári házasság ellen intézkednek.

Azonban az általánosan elfogadott érvelési szabályok szerint annak van igaza, ki valamely jog vagy az emberiségre üdvös elő és elmélet mellett van, s azok kik ezen jog és elvek ellen vannak, teljes bizonyítást tartoznak szolgáltatni álláspontjuk mellett, mert ellenkezőleg vesztesek lesznek és elítélendők.

A jelen esetben tehát azoknak, kik a polgári házasság mellett vannak, igen könnyű dolguk van, mert a reform ellenesek kötelesek igazolni, hogy a polgári házasság behozatala ártalmas, veszélyes és megbántja egy nemzet társadalmát és egész világát.

A jelen esetben meg egy más előnyük is van azoknak, kik a polgári házasság mellett harcolnak, és pedig az az, hogy állam lép fel a szabadelvűeknek nevezett reformokkal — és jogainak érvényesítését követeli; míg az ellentáborban levők azzal sem dicsőíthetnek, hogy az állam a jogainak érvényesítésével a lelkiismeret szabadságát vagy a hittételeket sértene.

Ne kápráztassa el világos látásunkat a szabadelvűség melletti lelkesedés s a szabadelvűség ellenesek se legyenek elfogulva s akkor a dolgokat más világításban fogjuk látni s ki fog tűnni, hogy a polgári házasság feletti harc tulajdonképpen nem szabadelvűség harca, hanem az állam küzdölme jogainak érvényesítésére, mint a hogy küzdenek a nemzetek saját jogaiért és nemzeti jellegük fenntartásáért.

Az izraeliták recepciójáról, a vallások szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslatot igen szabadelvű reformokat rejtenek magukban, de a kötelező polgári házasság egyszerűen oly intézmény, mely az állam feladatait és céljait segíti elő s a szabadelvűséggel vajmi kevés köze van.

E tételünket igazolja azon tény, hogy a polgári házasság sok európai államban fenn áll, a melyek tulajdonképpen nagyon csekély érdekekkel bírnak a szabadelvűség és szabadságiránt s kötelező alakja ép oly államokban hiányzik, a honnét Európa legnagyobb része a szabadság iránti szeretetet tanulja és a szabadelvű eszméket szerzte.

A tévedés és hiba a nálunk megindult küzdelemben tehát az, hogy a kötelező polgári házasságot, a szabadelvűség terjedő hatalma vívmányát fogadják, s azt hiszik, hogy valamint régen a francia bölcsészek iskolájának tanai, úgy ez az intézmény is egyenesen a vallás és vallás erkölcsök ellen tör.

Pedig ez nem így áll. A kötelező polgári házasságról szóló törvényjavaslat érintetlenül hagyja az állam-polgárság vallását, vallásos erkölcsét és meggyőződését, mert a házasságot, mint szentséget, nem törli el nem támadja meg érintetlenül hagyja az egyház által való megáldást és szentesítést s nem mondja ki, mint Naput francia képviselő a végválságról benyújtott törvényjavaslatában kimondta, hogy a házasság „szerszódás”.

A szabadelvűség ellenesek tehát rémet látnak a kötelező polgári házasságban, mert a szabadelvűséget nem szeretik, holott a kötelező polgári házasság intézménye nem egyéb, mint az állam ellenőrzési jogának érvényesítése, távol minden vallásértési szándéktól.

Ha a kötelező polgári házasság javaslatában ki lenne mondva, hogy a házasság „szerszódás” s ha egyenesen megtiltaná az állampolgároknak, hogy a házasságot ezentúl vallásuk tételei szerint intézménynek tekintsek, akkor csakugyan jogosan harcolnának ez intézmény ellen azok, a kik a szabadelvűségnek illetlen támadásait a lelkiismereti szabadságra veszélyeseknek tartják.

De a valódi szabadelvűségnek nem is az a jelleme, hogy létező szabadságuk ellen törjön vagy azokat sértse s éppen azért a kötelező polgári házasságról szóló javaslat nem egyéb, mint az állam jogának érvényesítése s mert nem sért szabadságot és vallási tételeket, azért áll némi távoli rokonságban a szabadelvűséggel, de azért a szabadelvűség lobogója alatt ezen intézmény mellett vagy ellen harcot indítani —

nem lehet s tévednek azok, vagy önmagukat ámtják, akik a kötelező polgári házasság ellen azért harcolnak, mert a szabadelvű párt vívmánya az.

A-s.

Politikai hírek.

A bélyegtörvény revíziója. A sommás eljárásról szóló törvény addig nem léphet életbe, míg az igazságügyi miniszter az ügyviteli szabályokat ki nem bocsátja s a bélyegtörvényről részben nem módosítja. Az utóbbit csak törvényhozási uton lehet keresztülvinni s a módosítások tárgyalása céljából e hó 19-ére összehívott ankét ma folytatja tanácskozásait. Mint velünk közlik, a peres ügyekben levendő bélyegilletéket több helyen igen érezhetően fölemelték. A törvényjavaslatot valószínűleg már január hó végén a képviselőház elé terjesztik.

Válság a kormányban. A bécsi újságok, sőt még az osztrák kormány felhivatalosai is megerősítik most már azokat a régebbi híreinket, hogy báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter és gróf Csáky Albin kultuszminiszter leteszik miniszteri tárczáikat. E hírek szerint Fejérváry lemondását már elfogadta a király, Csáky lemondását és újabb kinevezését pedig legközelebb határozza el. Az osztrák lapok egy harmadik miniszter visszalépéséről is beszélnek és szerintük gróf Tisza Lajos, a király személye körüli miniszter is visszalép legközelebb.

Készülődés a katolikus nagygyűlésre. A budapesti katolikus nagygyűlésre, amely január 16-án lesz a gyűlés vezetői nagyban készülnek. A legközelebbi értekezleten megállapítják a végleges programot és a szónokokat is kijelölik. A nagygyűlésnél Vaszary Kólos hercegprímás elnököl és hosszabb megnyitóbeszédet mond. A Hircsnok értesítése szerint a hercegprímás azt is kikötötte, hogy a nagygyűlés szónokai elmondandó beszédeiket nála bemutatassák.

Fejérváry lemondása.

Az a hír, hogy Fejérváry báró honvédelmi miniszter beadta lemondását, több oldalról is megerősítést nyer.

A mi értesülésünk szerint Fejérváry főleg megrendült egészségi állapotára való tekintettel tényleg demissionált, de a király még eddig nem döntött a lemondás dolgában.

A Neues W. Abendblatt-nak Budapestről a következőket telegrafálják: Katonai körökből az a hír terjedt el, hogy Fejérváry

báró honvédelmi miniszternek Bécsben való multheti tartózkodása és a királlyal való audienciája egész bizonyossággal a miniszternek lemondásával függ össze.

A honvédelmi miniszter állását a legközelebbi idő múlva végleg elhagyja.

Az okok, melyek az érdemes minisztert állásából való eltávolításra bírják, tisztán magántermészetűek. Fejérváry báró a legközelebbi napokban ismét Bécsbe megy, hol a király kihallgatáson fogadja őt. Valószínű, hogy akkor dől el az is, — ki legyen az utódja.

Illetékes körökben Saly altábornagyot tartják alkalmasnak arra, hogy a katonai érdekeket hivatással és nyomatékosan képviselje.

Ez a kombináció azonban, úgy látszik, ellenkezik a Bécsben és Magyarországon politikai körökben hangoztatott kívánságokkal, hogy a honvédelmi miniszterium élére politikai személyiséget kell állítani. Erre való tekintettel emlegetik Gromon államtitkár és Forinyák altábornagyot, a ki tudvalevőleg József főherceg adjutánsa volt és a kit a főherceg kiválóan kedvel.

Egyveleg.

A kancellár-válság.

Berlin, decz. 27.

A kancellár válságáról a sajtóban elterjedt híresztelések teljesen alaptalanok. A belpolitikai helyzet általános megítélésében a császár és Caprivi közt nem áll fenn véleménykülönbség; sőt Caprivi és az államminiszterium közt sem merültek fel differenciák, ami nem zárja ki azt, hogy csekélyebb jelentőségű részletekben tekintetben az államminiszterium kebelében nézeteltérések fenforognak.

A miniszterek pöre.

Belgrad, decz. 27.

A vád alá helyezett miniszterium pörét ma folytatták. Kündovic vádlott Manojlovics Vasa semmitörvénységi bíró kizárását kívánja az állami törvényszékből, a közte és Manojlovics közt fennálló ellenséges viszony alapján. Ribarac és Kuadovic védbeszédének felolvasása után az elnök déli 12 órakor az ülést bezárja és a legközelebbi ülést pénteken délelőtt 10 órára tűzi ki. Ezen az ülésen megkezdik a vádlottak kihallgatását az egyes vádpontokra nézve.

Kilépés a pártból.

Mint ez az „Ellenzék”-ban már említve volt, a szabadelvű párt egy taggal megfogott. Báró Atzél Béla levélben jelentette be a szabadelvű kör elnökének, br. Podmaniczky Frigyesnek, hogy kilép.

Kilépésének bevallott oka, hogy nem helyesli a kormány egyházpolitikáját Báró

Atzél Béla egyelőre pártönkvül állást foglalt el. A kik figyelemmel kísérik az eseményeket, azok előtt ez a kilépés kevésbé feltűnő, mint feltűnő volt az, hogy már eddig meg nem tette ezt a lépést Bodajk országos képviselője, a ki tudvalevőleg igen sok kérdésben egyáltalában ellentétes állást foglalt el a kormánypárttal szemben s a ki nek választása ellen a kormánypárt részéről támasztottak a legtöbb akadékoskodást.

Soha sem volt zivizesen látott tagja a szabadelvű pártnak, melyben őszinte nyereséggel kelt ki minden olyan dolog ellen, mely az egyéni és politikai meggyőződés számára nem vétellel egyetűl a pártfegyelem parancsát tette kötelezővé, akár helyeselték ezt egyes párttagok a maguk meggyőződése szerint, akár nem.

A mint tudjuk, az ő nevével állt kapcsolatban az a mozgalom, melynek megindítója a „purosok” nevét szerették meg maguknak.

Báró Atzél Béla azonban nemsokára ugyszólván magára maradt abban a küzdelemben, mely a merev pártfegyelem helyébe a szabad meggyőződés elvének uralkodását akarta helyezni akkor, midőn a levélge telve van a lelkiismereti szabadság jelszávaival s látván, hogy benn a párban nem folytathatja sikerrel a küzdelmet, megpróbálja azt kívülről s azért kilépett a pártból.

Az, hogy a példáját sokan követnék, értesítésünk szerint nem felel meg a valóságnak. Egyelőre alig lép ki más Sokan hiszik, hogy Károlyi István gróf fogja legelőször követni e példát, a ki szintén ellene van a kormány egyházpolitikájának; ámde, ő még nem nyilatkozott, hogy szándéka lenne kilépni.

Arra igen is el vannak készülve a kormánypártban, hogy az egyházpolitikai javaslatok tárgyalásakor többen ki fognak lépni a szabadelvű pártból, részint elvi álláspontjuknál fogva, melylyel az egyházpolitikai javaslatokat ellenzik, mint azt gróf Szapáry László már megtette, részint pedig azért, mert választóiknak adott ígéretüket kötelezőnek ismerik el arra nézve, hogy ne csak elene szavazzanak a javaslatoknak, hanem ebből azt a következtetést is vonják le, hogy a szabadelvű pártban nem maradhatnak meg.

Emlegettük ma Tibád Antal kilépését is, de neki nincs szándékában ott hagyni a pártot, (ezt maga is határozottan kijelentette) mivel a kormányhoz olyan viszony fűzi, mely nem engedi meg, hogy a pártból kilépjen.

De el fogja hagyni a pártot a képviselői mandátummal együtt abban az esetben, ha életbe lép a közigazgatási bíróság intézménye, mert mint halljuk, a közigazgatási felső bíróság egyik

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893 december 29.

Reichenhall.

— Uti naplóból. —

Soha életemben nem vezettem naplót. Fialat lányokat, ha tehettem, szintén lebezezttem a naplővezetésről. Istentem eleget bibelődnek a lányok a tükörrel, — minek csilánjanak maguknak még egy másik tükör, — mely hozzá még sokkal hamisabb, sokkal veszedelmesebb, mint az első? S mely még inkább hiúságra tanítja őket, mint az a kénsővel bevont üveg. Mert mesebeszéd hogy a naplóba őszintén beleírjuk a saját énjünket. Hogy a naplővezetéssel mindennapos, igaz gyónással könnyítünk a lelkünkön. Mesebeszéd! Mig gondolataink agyunkból, érzéseink szívünkön a papírra szivárognak — de sok változáson mennek keresztül! Az ember röstelli föltánni a saját énjét meg önmaga előtt is; s ha őszinteségi rohameiben egy-egy percre meg is teszi azt — gondolatban: de mindenesetre vonakodónak lelke logitkosabb rejteket írásban föltánni. Esetleg nagy hibáiról, tévedéseiről, bűneiről írásbeli bizonyítványt állítani ki magának. Nem; a napló tükör, előtte piperezni tanuljuk magunkat.

A napló arra tanít, arra csábít, arra visz, hogy önmagunknak is hazudjunk. Eleget hazudunk másoknak, miért hazudunk magunknak is? Pláne miért hazudunk írás-

ban, gondolatban kikalligatározzuk, szabályos mondatokba, telén művészi irányba is foglalva a hazugságot? Nem... Dehogy is igazándi naplőjegyzetek ezek, csak apró papírszeletek, a mikre följegyeztem egyetmást, tényleg tett papíron, barangolásaim közben a csöndes, néma Alpeseiken, a kik türik, hogy az emberek ablakukon utat törjenek, nem ráztak le engem se magukról, mikor fölvittem oda a civilizációt — az írás, a hazugság tudományát...

A paddingon.

Gondolkodom... Tétovázom... Megingok... Valóban, a kísértet nagyon erős. A kísértet, mely az alpesi szelek szárnyain közel felem, a fenyvesek tőmjénéről vez körül és gyönyörű panorámákat tára előmbre, est sutogja: Végezz! Végezz a kor szelleme ellen és légy elragadtatva... Távozzál tőlem sátn! Hát szabad nekem elragadtatva lennem? ... Vigyázz magadra, az istenért, gyermeke a civilizáció Zwiessel-jének! Gondold meg csak mit szólnak majd ehhez otthon bagyott barátaid, a mindent agyon szőő-szapuló kávéházi assal mellett, sziván a divatos cynismus jelvényét, a cigarettát, melynek hamvát éppen olyan könnyedén verik le ujjakkal, mint a hogy szávaikkal tönkre tesznek mindent, a mi e világon szép, a mi e világon nemes, a mi e világon eszményi. (Valamikor te is köztűtök, persze!)

Ha ezek megtudják, hogy te a szó teljes, mult szabadelvi horrendum értelmében el voltál ragadtatva, — nem fognak agyonkinozni a csufondároskodásaidkal? Szinte

látva: sajnálkozva, mintha aggodnának egészségi állapotod fölött; vagy pedig haragosan csap a szivedbe a vércsekkarmu kérdés: Fia hát te csakugyan el voltál ragadtatva! És te pirulva suttolsz a szemeidet; térsz el roskadozva inganok, úgy valld be a turpisságot, szentül fogadva, hogy nem, nem teszed soha többé... Elbírod-e majdan az árva fejedre viharzó gunyhahotát?...

Ej, manó vigye az otthon hagyott kompiánt!... Kedvem volna nem törődni velük... de rabjuk vagyok. Hát azért csak óvatosan. Itt, ezer meg ezer méternyire a tengerszine fölött, a honnan vad, tomboló bűzességel nézhettem le a legborzongatóbb angol hajós kapitányt, a magar, zöldelő tisztáson, melyet bizonyára csak azért — hagytak üresen a fenyvek, hogy trónusa legyen a te gyönyörködésednek — itt, azt hiszem, kilophatod magadat a korszellem börtönéből... Itt nem tudja meg senki, hogy a szíved — igen, emlékszem még a nevére az anatómiából — ki-tárta magát valami mesterkéletlen, csodás, tiszta örömnak; hogy hallhatóság, igen, hallhatóság bátorkodott dobogni, sőt repest is, repest az öröktavaszu légben, az istenlehelte ózonban, a hatalmas fenyvesek fölött, melyek tiszta illatot imádkoznak föl az égbe.

S a hogy kiterül előttem, mint egy csodaszép szőnyeg, melyet csak tündérilábak méltók taposni, a Padinger Alp panorámája: a zöld színek minden szórakoztató variációjában pompéző mezők és erdők; a tarka

fűrdőhely, mely piperkőz-villáival szinte egy kínai város benyomását gyakorolja; a mezők és fenyveseken és a városan végig kigyózó színezttel hőmpölygő Salzach, megszű St. Zeno és még messzebb Grosz-Gmain tornyait a láthatár körül mindentűt hageyek, égető, szédítő óriások; s mindez oly tisztán, oly világosan s oly sajátosságosan közelnek tűnve föl a kristályos, fényes, tde alpesi légben — elgondolom és bánulva konstátálom, hogy mégis milyen nagy mester — az ember!... Ime, ezt a gyönyörű világot, melyet édes, boldog paradicsomul ajándékozott neki a végzet, úgy meg tudja rontani, úgy meg tudja mérgezni, hogy kétségbeesve menekülnek belőle sokan, nagyon sokan — a pokolba, a halálba, a semmibe... Nem akarják tüdejüket gyönyörködtetni a harmat fűszerezte léggel; nem akarják hallani az erdőzugás és fü növést, nem akarják látni többé virulását, nem élvezni gyümölcsözését ennek az édes, szép világnak, hanem beleugranak a Salzachba, vagy más józaváló vízbe; leugranak a Zieslerlő vagy a h-tedik emeletéről; fölakasztják magukat egy pedingi fenyőre, vagy a mester gerendára... Milyen gyönyörű a világ! Milyen hatalmas az ember, hogy azt úgy el tudja rontani.

Reklám a hegytetőn.

De még főlebb megyek.

Még főlebb az óriási hegy, a hatalmas fenyves templom oldalán... Vigyorgó gnómok, mókus-fürge koboldok, apró czingár népe, a német mesevilágnak, de hogy is bukkannak elem a félhomályban! Hiszen

madárdalos vigsággal van teli ez az egész rengeteg; a gnómok csendjét fölveri a schwarz-waldi őshazájából ideröppent szárnyas: kukuk!

Alkonyodék pedig... Ej még itt lep a vadonban a gnómos, koboldos este, a mi esetleg sok szepeget, hűvösséggel pedig bizonyosan erős náthát okozhat nekem! De alig, hogy a nap megunja nézni a világnak ezt a részét: a kigyózó hegyi út mentén, a ráboruló dombok között, fényes, fehér csillagok gyuladnak ki...

A kultura csillaghullása a rengetegben... Hogy körülrajongott édes hazám egy-egy villam-fényes kávéházat odahaza — s ime, itt a bersteiger-czipőt koptató, a legedzettebb tüdejű angliust is megizzasztó, hegy oldalára is fölvezetik a villanyt! A mult héten ilyen villany-lámpa mellett raboltak ki a hegyben egy elkésett vándort... Ez a haladás!

Villanyvilágításos vendéglők, villák ragasztva a mélységek fölé. A legvérmesebb sas ambíciója nem szárnyalhat magasabba, mint itt az a hegymászó kultúrnap.

Villanyfény mellett feji a fenyőkön legelőt ténét valamelyik Mayer, vagy Mayer, vagy Maier, vagy Meier, — mert itt ezt a nevet variálják a lehetőségig — bildauberer Madelje így szolgálja fel a tudósbetegeknek a „kuhwarma Mili“-t... De nemcsak a vendéglők, villák képeskönyvek fel a szikloldalra. Ime, a villanyfény mellett vakító plakátokon akad meg a szemem... Ennek a századok álmaitt sutogó tügynek a derekán ott vöröslök a nagy Linderle:

tanácselnökének van kiszemelve, a mi annál valószínűbb, mert hiszen tudvalevőleg a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslat elkészítésében kiváló része volt.

A kolozsvári kir. ítélőtábla

szaktanácsainak beosztása az 1894-ik évre.

Polgári ügyek szakosztálya.

I-ő (közpolgári ügyi) tanács.

Elnök: Berczeli Berczelly Jenő, a kir. ítélőtábla elnöke.

Helyettese: Heppes Miklós, kir. ítélőtáblai tanácselnök.

Bírák: Müller Vilmos, Mezei János, Szentkirályi Lajos, Boeskor Mihály, Zsakó István, Gál Jenő, Szász Dénes, Sutoris Albert.

Tanácsjegyzők: Bisze Alajos, Szálka Jenő.

II-ik (közpolgári ügyi) tanács.

Elnök: Heppes Miklós, kir. ítélőtáblai tanácselnök.

Helyettese: Müller Vilmos, kir. ítélőtáblai bíró.

Bírák: Müller Vilmos, Mezei János, Szentkirályi Lajos, Boeskor Mihály, Zsakó István, Gál Jenő, Szász Dénes, Hosszu László, br. Rudnyánszky Béla, Kain Hugó, Mihályi Béla, Sutoris Albert.

Tanácsjegyzők: Csaba Zoltán, Simai Gyula dr.

III-ik (urbéri ügyi) tanács.

Elnök: Berczeli Berczelly Jenő, a kir. ítélőtábla elnöke.

Helyettese: Heppes Miklós, kir. ítélőtáblai tanácselnök.

Bírák: Zsakó István, Szász Dénes, Horváth Kálmán, Hosszu László.

Tanácsjegyzők: Bisze Alajos, Csaba Zoltán.

IV-ik (váltó-, keresk- és csődügyi) tanács.

Elnök: Heppes Miklós, kir. ítélőtáblai tanácselnök.

Bírák: Boeskor Mihály, Gál Jenő, Szász Dénes, Kain Hugó.

Tanácsjegyzők: Baintner Hugó dr. Simai Gyula dr.

Büntető ügyek szakosztálya.

V-ik (büntető ügyi) tanács.

Elnök: Schneider József, kir. ítélőtáblai tanácselnök.

Helyettese: Mezei János, kir. ítélőtáblai bíró.

Bírák: Mezei János, Szentkirályi Lajos, Csányi Ferencz, Szász Dénes, Ádám Dénes, Horváth Kálmán, Hosszu László, dr. br. Rudnyánszky Béla, Mihályi Béla.

Tanácsjegyzők: Baintner Hugó dr. Szálka Jenő.

Kolozsvármegye r. téli közgyűlése.

Kolozsvár decz. 29.

A ma tartott Kolozsvármegyei rendes téli közgyűlésen a bizottsági tagok nem nagy számmal jelentek meg. Ott voltak a többiek közt P. Horváth Kálmán, Gyárfás Benedek, Hosszu Theophil, Hegedűs Ferencz, Gaál Gyula, Paal Gyula, Rosenberger Mátyás, Rosenberger Ignác, dr. Albrecht Lajos, dr. Groisz György, Biderman Alajos stb.

Főispán betegsége miatt a közgyűlés elnökségét Gyarmathy Miklós alispán vezette, előadó Bónis István főjegyző volt.

Az alispáni jelentésből felemlítjük a következő adatokat: A személy és vagyon biztonság csak egy súlyosabb leszámítás alá

Damen und, Heren Anzuga! Feine Waare, elegante Waare, billige Waare! . . . Annak a rértati fenyőfűzőknek a sudarán nem vinyog úgy a sásfészek, mint az oldalán a reklám-csodula: Nincs többé fogfájás August Plomber. Zachn-technisches Atelier, München . . .

Reichenhall vidékének legmagasabb csúcsán, a Zwiesel tetején van egy kereszt. Régebben állította oda valami jámbor turista, aki dokumentálni akarta, hogy midőn oda följutott, az elébe tárult panorama nemcsak saját erejének, kitartásának gondolatával töltötte el.

Azóta sem mászták meg a Ziesel meredekét . . . Az az, hogy nem! Mondják, hogy azóta bizony fölkapaszkodott valami álelmes — vigéző és a feszület lába alá oda írta óriási betűkkel: Seidene und Wollene Strümpfe! Gröste Auswahl bei K. A. Mayer Leipzig und Stuttgart.

A válogató vendég.

Reichenhalli adoma.

Valamelyik „hof“-ban, hol sörtermek és azt ételszállal garnirozzák, nem bírják egymást megérteni a vendégek meg a pincérek.

A vendég hatszor is visszaküldi a nem így szerinti edelt.

Utoljára dühbe jön.

— Hivja ide a vendéglőst.

A vendéglős begurul.

A vendég fogja magát kesi fölűri, a kabátja nyírt és pofon üt a vendéglőst.

eső rablógylkossággal lett botrányosabb módon megháborítva, — s ez a m. gy. monostori birtokos Szigethy Károly elleni rablógylkossági eset. Alispán megemlékezett a kolozsvári pénzintézetek helyzetéről, — miután közigazgatási és árjai pénz több mint félmillió értékben van itt elhelyezve. Jelenleg teljesen megnyugtató volt. Alispán végül melegen szólt az időközben elhunyt Luczedy Sámuel honvéd ezredes haláláról, ki meggyének régi bizottsági tagja volt.

Árvaszéki elnök Hory Béla jelentése szerint az árvaszéki létezés ma 9384. A gyámponttárbán volt 277.498 frt 19 kr. melyből 235.893 frt 79 kr. takarékpénztári könyv. Értékpapír 28.185 frt.

Dr. Farkas Géza főorvos jelenté, hogy az egészségi állapot kielégítőnek volt mondható. Sammiféle kiterjedt járvány nem uralkodott. A nyáron fellépett kolera az utolsó közgyűléstől fogva csak három megbetegítést okozott. Közép-Földön enyhe hányáz járvány lépett fel november végén, de halálozást egy esetben sem okozott. Deczember közepe óta az influenza kezdett mutatkozni a vármegye területén. Vesélyesebb jeleget azonban eddig nem mutat.

Jókai Mór művei egy példányát a vármegye közgyűlése megvenni határozta. A kolozsvári egyetemi körnek 20 frtot szavazott meg.

Több apróbb ügy elintézése után a következő választások ejtettek meg:

Az igazoló választmányba be- választottak:

Duha Imre, Gyarmathy Zsigmond, Hosszu Theophil, Matskay Pál, Szabó József, kinevezettek: Csizsár Gyula, Rosenberger Bernát, Gyárfás Benedek, elnöke: id. Lészay Ferencz.

A közigazgatási bizottságba meg- választottak: Hosszu Theophil, P. Horváth Kálmán, id. Lészay Ferencz, Sigmond Ákos, Gaál Elek.

Helyettes tiszti ügyésznek megválasztottak Deaky Albert.

Központi választmányba: Dr. Albrecht Lajos, Paal Gyula.

Állandó választmányba: Dr. Ignác István.

A kiállításbizottságba meg- választottak: Elnökök: gr. Bély Kálmán, Klein Viktor, P. Horváth Kálmán, Szabó Gyula, tagok: Velits Károly, Simai Ferencz, Gál Elek, Rosenberger Mátyás, Biderman Alajos, Krizsai Béla, Ferenczy József, Duha Imre, Albert D. Barcsay Domokos, Sombory Lajos, dr. Albrecht Lajos, Putnoki Domokos, Vachsman Károly, br. Torocz- kay György.

Árvaszéki pótlóelnököknek megválasztottak: Barcsay Domokos, dr. Ignác István, dr. Bernát Albert.

Közegészségi bizottságba: dr. Bernát Albert, Biró András, Dán János, Deaky Gyula, Duha Imre, Dombrova László Gaál Elek, dr. Groisz Béla, ifj. Lészay Ferencz, Pál Gyula, dr. Ignác István, Sikó Lajos, dr. Ujlaki J. Benkő Mihály.

Színház és közönség.

A kolozsvári nemzeti színház multjánál, helyzeténél és hívatásánál fogva dédelgetett, feltett kincse a közönségnek. Ez hogy ez így van, azt az a határtalan lelkesedés-l bebizonyítja kettük, a mely a 100 éves jubileum alkalmával kifejezésre jutott. Ugy gondoljuk, hogy az a közönség, a mely naponta fillereit a színházba hordja, a mely örömmel néz emelkedése elé és aggódik hanyatlása felett; az a közönség, a mely az erdélyi részekben a közművelődésnek, a nem-

A derek tyrol mi denek előtt arraki- váncsi hogy jön ő ehhez a meglesztéshez? Hát tudja, hangzik a felelet, a pinczér- je nagyon felbosszantott; de nem tartottam arra méltónak hogy pofon vágjam; hát azért hívtam magát.

Ez volt a „válogatós“ vendég.

A nőbel Curgast.

A „Hotel Louisenbad“-ba, melynek or- mán untalan ott leng a sárga-fehér zászló, jelezve, hogy egy osztrák herceg érkezett Reichenhallba vendégül (most is itt időzik Károly Lajos) elegáns vendég szállott a minap.

Kétfogatu röpítette be a gondosan kar- esozott uton, melyet szüntelen javítgatnak, csinosítanak; s a hotel legelegánsabb termé- nek szárnyajtát csapatta szét maga előtt.

Étkezni a Curkerbe járt, mely tudva- levőleg a legdrágább, úgy, hogy egy file de beufert 4 márkát kell lesznai; minden este ott terebélyeskedett a Curtheater első so- rában, gyönyörködve Súdarsma Heimathja- ban, a mit itt egy hét óta folyást adnak.

De csak néhány napig időzött.

Azalatt a néhány nap alatt ur volt, a szó legmagyarabb, leggentrybb értelmében (Pedig német volt.)

Pakkol. Fizeti a szulát. Bealázatosko- dik a szobájába egy szolgalek, ajánlva ma- gát az Eser Gnaden jóakarátába, mivelhogy ő tisztította meg reggelent a cipőjét a portól, a mi a nagyságos ur lábtüjére bá- torkodott ragadni.

Hát aztán mit fizetek egy csipőtis- titásért?

— 50 pfennig.

A pár napig elegánszkodó nagyságos ur iszonyuan, de iszonyuan, fölháborodik erre a szóra:

Micsoda? 50 fillért? Hiszen én Ber- linben 25-ért szoktam tisztítani!

zeti érverésnek hatalmas gőczeit, a kerei a színházban és a melynek jussa van egy általa fentartott közintézet ügyeibe avatkozni elmondhatja arról véleményét is.

Ennek folytán a kolozsvári nemzeti színházról illetőleg 6 kérdés pontot terjeszt- tünk Kolozsvár műértő és a közügyek iránt érdeklődő közönsége elé.

Kérdő pontozataink a következők:

1-ő kérdés. Megvan-e arról győződve, hogy a kolozsvári nemzeti színház a nemzetiségektől lakott erdélyi részekben fontos missiót teljesít?

2-ik kérdés. Megvan-e elégedve ön a koloz- svári nemzeti színház ügyeinek jelenlegi vezetésével?

3-ik kérdés. A vállalkozó rendszert olyannak tartja-e, a mely alatt a színház nemzeti, irodalmi és művészeti hívatásának minden tekintetben megfelel?

4-ik kérdés. A vállalkozó rendszer alkalmazása arra, hogy színházunk a töle várható kultur missiót nemzeti, irodalmi és művészeti szempontból teljesít- hesse?

5-ik kérdés. Színházunk az államosítás által inkább teljesíthetné-e fontos hívatását?

6-ik kérdés. Ohajto-e ön a színház államosi- tását?

A nagy közönség ezekre a kérdésekre megadta a feleletet, a melyeknek közlését a beérkezés sorrendjében folytatjuk. — E fele- letek érdekes világot nyitnak arra, hogy maga a közönség, a melynek a közügyekben mindig tisztább érzelme van, mint egyesek- nek, — miként vélekedik a színház jelenlegi vezetésével és a jövőre nézve mit tart üdvösnek e fontos intézmény érdekében.

Az ügy érdekében a feleleteket ez év folyamán minél szélesebb körből kérjük be- küldeni.

Ime a feleletek:

1. Meg, s e mellett a városban levő szá- mos tanítvány ifjúságának kiutvelésére is kellene közrehatnia.

2. Semmiképen sem.

3. 4. Nem, mert legjobbakarat mellett is mellékteljesítéssel való megalkuvásra kény- szerít, a közönség izlését nem irányítani, ha- nem ahhoz, a pedig a nem kívánatos irány- ban alkalmazkodni hajlandó.

5. 6. Feltétlenül.

Dr. Rózsahogyi, egyet. tanár.

1. Meg.

2. Nem.

3. Nem.

4. Nem.

5. Azt gondolom.

6. Ohajtom.

Br. Báffy Dánielné.

1. Teljesen megvagyok arról győződve, hogy: igen.

2. Egyáltalában nem vagyok megelé- gedve.

3. 4. A vállalkozói rendszer régén a Fe- jerváry idejébe, kezdetben megelégt eléggi; de a jelen üzérkedő kezelés mellett csak arra vezet, hogy a kolozsvári nemzeti színház régi jó hírneve teljesen diszcreditálva legyen és a színházba járó közönség attól egészen el- idegenedjék.

5. Mindenesetre inkább; és miután a mostaninál rosszabb állapot már nem igen lehet.

6. Ohajtom az államosítást.

B. Wesselényi Béla.

1. Igen.

2. Van ilyen is?

3. Miként felelhetne meg?

4. Nem lehet alkalmas, mert a váll-alkozónak más céljai vannak.

— 50 pfennig.

A pár napig elegánszkodó nagyságos ur iszonyuan, de iszonyuan, fölháborodik erre a szóra:

Micsoda? 50 fillért? Hiszen én Ber- linben 25-ért szoktam tisztítani!

A grosz gmaini fensik — és a magyar egy- házpolitika.

A Königsweigen igyekeztünk fölfelé. Igazán méltó, hogy csak királyok j r- janak rajta! Meredeken kigyózik fölfelé Klost- erhof és a grosz gmaini fensik felé; — de azért a haladás mégis könnyű rajta, a feny- vesek olyan balzsamos ózennal üdítik a tüdőt.

T-hát fölfelé igyekeztünk — egy sze- retetreméltó, fölvilágosodott magyar pap és én.

Reichenhallban a madarak nagyon sze- lidek. A tüdőbetegek nagyon szelidek; örül- nek ha a jótékony sós levegőben könnyeb- ben esik a lélekzés, nem hogy apró állatkák irtására, vadászatra gondoljanak. A szöke ro- mantikus német lányok s az átlátszó bőrű angol missek elkényeztetik a vidék összes madarait, telehintve az erdők övényeit tor- tamorralakkal. (Képzelem mennyi it a gyom- morrontásos pinyók!) A madárkák tehát bizalmasan lépdelgelnek uton-uttfélen lábaink előtt; s hogy rájuk ne taposunk elégnék tartják kissé megszorozni apró lépteiket; de nem tartják a közelséget, oly veszedelmes- nek, hogy egy szárnylibbentéssel menekül- jenek.

Mondhatom, hogy a Königswe men- tén fészkelő madárvilágnak az emberek sze- lid, barátságos, szeszélytelen voltába vetett

hitét mi alaposan megrendíthettük. Mennyi linczi maradékba kerül a misseknek a diskre- ditált jó renométt helyreállítani! Mint hogy mi ugy vitatkoztunk, hogy barozias lármánk- kal messze környék madarait elriasztottuk, elzavartuk.

Miről vitatkozhatik két magyar ember, ha nem a politikáról, jelesül most az egy- házpolitikáról.

A szél elkapta néha szavainkat és a jochbergi viszályban tanult szorgalmasan ezt a német echo számára nem is oly nehezen visszaadható nevet: . . . Wekerle . . . We- kerle.

A klosterhofi magaslaton a lelkész meg- vetette a lábát egy kildöntött fatörzsben; s megvetette az érvelését a dogma alapján, melyet az Eötvöisták azintén merész fejze- csapásokkal ostromolnak.

Utoló szava ez volt:

— Az egyházpolitikai reformokat, a polgári házasságot behozni lehetetlenség, is- tentelenség.

Fölérünk a prosz gmaini fensikra. A fensikot alkonyfény árasztotta el. Szinte belefáradtunk a vitába, elhallgat- tunk. S ekkor mintha a vitába kifáradt pa- pot fölváltani akarná; mintha az ő érve- lését az én érvelésem ostroma folytatná: megszólalt a grosz-gmaini templom ha- rangja . . .

Csodálatos hatása van a lélekre a harang nyelvének, mely semmi szónoki formát, ra- buliztikát, sofizmat nem használ mégis, ha- talmasabb minden ékes beszédnél!

Ráéreztem a templomtoronyra, mely az

5. Minden kétséget kizárólag.
6. Feltétlenül addig, míg a kormány magyar.

Turcsányi Gyula, ágh. ev. másodlelkész.

1. Teljesen megvagyok győződve.
2. Nem vagyok megelégedve.
3. A vállalkozói rendszer nem felel meg céljainak.

4. Nem is alkalmas.
5. Mindenesetre inkább.
6. Ohajtom. Ejen a haza!

Grátz Mór, helybeli ev. lelkész.

1. Tánörithatlanul.
2. Sammi tekintetben.
3. Nem.
4. Nem.
5. Kétségtelenül.
6. Feltétlenül.

Sipos Gábor.

1. Igen.
2. Epen nem.
3. 4. Még képzelni sem lehet, hogy a vállalkozói rendszer mellett, melynél a ma- gánérdek játsza a főszerepet, (és ez máské- pen is lehet) egy nemzeti színház sikerrel szolgálhassa az annyira fontos kulturális és nemzeti célokat.

5. Nemcsak inkább, de kizárólag csakis államosítás által teljesítheti feladatát.

6. Feltétlenül.

Dr. S. Pataky Leó.

1. Igen.
2. Nem vagyok.
3. Nem tartom.
4. Nem alkalmas.
5. Sokkal inkább.
6. Feltétlenül.

Mózes Ilonka.

1. Igen.
2. Nem.
3. Nem, mert a szentnek is maga felé hajlik a keze.

4. Nem, mert a vállalkozásnak termé- szetes ösztöne első helyre az anyagi érdeket s a kulturmissiót csak e mögé helyezi.

5. Igen. Az államosítás költésége- sebb lehet, de az ügy és a közönség, tehát a hivatás a nyer vele.

6. Igen.

Éjszaka y.

1. Hogy fontos missiója van, az bizo- nyos; de nem látom, hogy azt kellőképen miben teljesíti.

2. Oly körülről nem ismerem a veze- tést, hogy erre nézve nyilatkozhatnám.

3. Nézetem szerint a vállalkozás termé- szeténél fogva sem alkalmas nemzeti, irodal- mi és művészeti hívatásnak élni.

A 4-ik kérdés kapcsolatos a 3-ikkal.

Az 5-ik és 6-ik kérdésre adható felelet következtethető a 3-ik kérdésre adott fele- letből.

Pál István.

(Folytatjuk.)

Felhívás előfizetésre.

1894. évvel az „Ellenzék“

XV-ik évfolyamába lép.

Tizenötödik éve annak, hogy az „El- lenzék“ saját erején és a közönség lelkes támogatása mellett függetlenül, szabadon szol- gálja a nemzeti nagy érdekeket az erdélyi részekben, a hol különösen nagy szükség van

alkonyfényben, mint egy lángoló intés emel- kedett az ég felé.

De tul a templomocskán magaslott a Jochberg. A kis templom a törpe emberi al- kossal semmivé törpült a főnséges hegyóriás mellett.

S akkor a Jochberg is elkezdett ám beszélni. Ő is beleszólt a mi vitatkozásunkba.

Beszélt szó nélkül. Beszélt egy hang nélkül. A zöldelő óriás ormáról; a balzsamos fenyvesek öléből, a buja fensikokról, mely- ken épen most fejezték be a kaszálást — csodálatos hatással, nesztelen áramlattal özönlött alá az esteli szél.

A jochberg csak illattal beszélt hozzánk. Csupán a lelkét kül- dötö el; a szabad, az igazi isten törvényei szerint viruló lelkét.

Ez a szél nem jót-szedezett a fürteinkkel, nem suogott füleinkbe; ez egy titokteljes, elragadó hatalom volt, mely annál megfogha- talmasabb, mert néma s mely ellenállhatatl- nul ragadta magával lelkünket. Ah! a szó- nál, a nyelvnél, a színnél, a fénynél, hatal- masabb az illat. Az illat a szörlelem legerő- sebb csábító eszköze. Hölgyeink eszköze. — Hölgyeink egy pár csepp fecskendeznek ru- háikra, keblükre s néhány cseppel elvezédtik a leghiggadtabb aggyelét.

De micsoda ez a pár csepp mestersé- ges kosmetika egy rengeteg hegyóriás felénk hód- mőlygő illatcsapásához képest, mely egyszerre árasztja ránk a virágos ta- vaszt, — a gyümölcsös nyarat? Mely olyan, mintha a vén hegyóriás szerelmi val- lomása lenne. Igen, a föld szerelmi vallo-

a magyarság ügye felett való lelki- ismeretes örökösre.

A megkezdődő 15-ik esztendő ékesen szóló bizonyítéka annak, hogy feladatunkat hiven teljesítet- tük, a közszabadságot védelmeztük, a visszaéléseket ostoroztuk, az igazság ügyét felkaroltuk, a bűnt lepleztük és mindig ott voltunk a hol a nemzeti érdekek harczost ki- vántak.

A nagy közönség szíves és lelkes támo- gatása tette lehetővé 14 éven keresztül, hogy terhes feladatainkat elvégezhessük és mo- t ismét arra a lelkes közönségre kell támasz- kodnunk és kérnünk, hogy a nehéz mun- kában továbbra is a mi segíté- günk és pártfogónk legyen!

Nekünk az új évben az a tu- dat ad erőt, új küzdelemre, hogy a nagyközönség ismét szívesen fogadja régi barátját, a magyar nemzet ügyének régi harczosát az „El- lenzék“-et.

Ezzel a hittel, ezzel a meggyőződéssel kezd

mint értesült a veszedeleseiről, kivonult és valóságos mentési munkákat végezték. A lakosság térdig erő vízben gázolt. A gyermekeket menteni kellett. Egy szóval a veszedelem komoly és rendkívül kellemetlen volt a nagy hideg miatt. Jelenleg a veszély nem nagy, de órkádai kell nehogy ismét jégveszély legyen.

— **Színház.** Tegnap este Dóczy Lajos postikus vigjátéka a „Csók” került színpadra Novák Irén kasszony föléptével. A kasszony Marita szerepében mutatka be magát kezdő színésznőként szokatlan bátorsággal. A kasszony értelmes és öntudatos játékkal, bár itt-ott a routinnak teljes hiányával beszél és cselekszik. Alakja szarvú, de hangja rokonszenves és kellemes. Alakításán meg látszik az iskolai szabályok szigorúsága és az ő saját tulbuzósága, a mi itt-ott a természetesség rovására történik. A Csók dínioziójának ügyes és értelmes előadása tapasokra ragadta a közönséget és ezt a biztató és egyszersmind elismerő tapost a kasszony meg is érdemelte. A többi szerepek a régi jó kezekben voltak. Közönség mérsékelt számban.

— **Tűzoltóságunk örtenya** az utóbbi tíz évben emelt magasabb épületek miatt kezd teljesen szélszerűtlenné válni. Elég eklatáns példa erre az utóbbi tűzesetek, melyek a múlt hetekben fordultak elő p. o. a leány képezde udvarán nagyobb szabású tűz ütött ki — a toronyról a legébrebb figyelemmel sem láthatta, mert a külmagyar-utca sarkán emelt Maetz-féle épületek a kiliást elfedik. E tűzről az órség telefon utján értesült — tehát késve vonulhatott ki. Kevés idő múltán a Monostoron egy kemény gyúlést kellett az órnék hangy jelzéseket adni, mert a derengő fénynek egyebet nem láthatott a sétatér fától és a posta épülettől, mely szintén ujjában építettett a körülbelül egyforma magasságu az örtenyával.

Az éjjel 11 óra körül plane az esett meg, hogy a hold feljöttére szólalt meg a tűzharang, a mire tűzoltóink a vész színjelére felé vonultak, a hold nyájas vöröse gyuladt arca fogadta őket. — Igen, mert a tűzről legjobb akaratával sem láthatott egyebet az EMKE és a pénzügyi palotától — ezek szintén két emeletes házak — az épületek mögött elterült vörös fény-szél, melyet a mostani ködös időben bizvást tűzfénynek nézhetett. Mindez természetesen nem esnek meg, ha az ór egy megfelelő expónált pontról örködhetne városunk tűzbiztonsága fölött, mint a milyen például a fellegvár azon része, hol most a katonaság zenepavilonja van. Itt négy öt méter magasú órhely teljesen megfelel a kívánalmaknak, melyet aránylag kevés áldozattal építhetne a tanács, szemben azon előre nem látható óriási haszonnal melyet egy város tűzbiztonsága nyújt. B.

— **A kolozsvári sétatéri jégpálya megnyílt.** A közönség ma nagy számban kereste fel a pályát és élvezte a sportot. A jövő héten villanyos estély lesz, melyre a közönség külön vonata fogja a közönséget kiszállítani.

— **Új évi köszöntések megváltása.** Számos kisebb és nagyobb levelek, levélkék keringenek ismeretlenségű ismerőshöz új év alkalmával. E levélkékben, levelekben papírra van téve az az óhajtatás, a mit címzett már kívánni tud, hogy t. i. neki ismerőse b. u. é. kíván. A napi munka hevében megtörténik gyakran, hogy a köszöntő levelek címzettjeinek sorozatából kifeledünk egyet-kettőt azok közül, a kik hozzánk közel állanak, a kiket tisztelünk, s a kiket szintén megtiszteltünk volna, ha eszünkbe jut vala-

másat tolmácsolja ez a légben uszó hatalom; a föld a bújások alkonyi perczében lelkünkbe árasztotta az ő mondanivalóját: Látod én milyen szép vagyok, milyen viruló vagyok, milyen gazdag vagyok! Ha szépségem és virulásem és gazdagságom mind a tied, oh ember! Én szeretlek téged, én gyönyörködtetni, én táplálni, én gyógyítani akarlak téged minden boldogsággal, — csak ti nem akartátok szeretni egymást rajtam, oh emberek! ...

— **As alkonyfény a templom tornyáról föllopódzott a Jochberg cecsúrára.**

— **Az volt a legmagasabb leghatalmasabb intőjel.**

Olyan jól éreztük magunkat a perczben, levett fővaggal mind a ketten.

S e pillanatban, midőn a föld tiszta igazságát lélekestte lelkünk, talán önkéntelenül elröppentek a vitakozó pap ajkairól a szavak:

— De hát hiába ... Bármit kívánjon is ellene, az idő úgy halad, hogy azokvetlen be fog következni ...

— Hm ... ha Magyarország főpapi klérusát mind föl lehetne küldeni a groszgmaini fensikra!

S. E.

a neve. Az új év köszöntése nem rossz akaratú elmaradásból gyakran származik apprehenzió, harag és több efféle. Ennek elejét lehet venni azzal, hogy azt a pénzt, a mit papírra, posta bélyegre kiadunk, hazafias és jótékony célra fordítjuk. Ily cél a kolozsvári orsz. ereklje muzeum, melynek fenn-tartására új évi köszöntések megváltása című adandó pénzösszegeket lapunk készséggel elfogad, nyilvánosan nyújtás és rendeltetési helyére célhoz juttatja.

— **Sebesta Jakab** 10 korona adományt nyújtott az új évi üdvözlések megváltása című lapunk utján a kolozsvári orsz. ereklje muzeumnak. E szép adománynak értéke van azért, mert Sebesta nem Magyarországra szülte, de közöttünk élve, megtanulta tisztelni és becsülni nemzetünket és szívesen áldoz és tesz hazafias cselekedet. Ugyan ennyi adományt a m. é. ben is tett és ugyancsak ő volt az, aki Kolozsvárt a Kossuth Lajos emlék szobrára legtöbb gyűjtőt a f. é. folyamán. Nemes tette olyan példa mely, kíváncsatos, hogy minél több követőre találjon.

— **Adomány Incevény emlékére.** A következő sorokat tettük: Tek. szerkesztő ur! Olvastam az „Ellenzék” utóbbi számából, hogy a halhatatlan emlékü hős ezredes Incevény Sámuel emlékére alapot létesítenek, melyből szegény honvédeknek fognak segíteni. Én is tisztelője voltam az elhunyt nemes ezredes urnak, legyen szabad két koronával nekem is hozzájárulni és igazán nemes, hazafias és humánus alapítványhoz. Kolozsvárt, 1893. decz. 28. Sebesta Jakab. Kitiűnő polgártársunk e nemes tette dícséretre nem szorul. Kívánjuk, hogy kövesse minél többen, az elhunyt igaz tisztelői között. A pénz átadtuk az ereklje muzeumnak. Megjegyeztük egyuttal, hogy további adományokat készséggel fogadjunk el az elhunyt tisztelőitől, azokat nyújtázzuk és céljához juttatjuk.

— **Meghívó.** Az erdélyi gazdasági egyesület igazgató választmánya 1893. évi deczember hó 31-én d. e. 10 órakor tartást az egyesületi irodában (belközép-utca 11. sz.) melyre a t. tagok ezennel meghívatauk. Kolozsvárt 1893. decz. hó 2-án. Sz. Szakáts Péter, titkár.

— **A rongyos-egylet** részére ujjában adakoztak: Merza Lajos 5 frt, Hajós János 40 kr, Lászlókövi Péter 40 kr, W. 10 kr, Berki A. 50 kr, Valaki 30 kr, Veisz V. 20 kr, Tauber F. 20 kr, Markovics Imre 40 kr, Czákó Lajos 50 kr, Deák István 50 kr, Stráta A. Batár V. Gál J. Bagaméri J. Triska F. né, N. N. Molodván M. Harikó L. Lovák B. dr. Ároncz, Kanizs A. János V. Freuk dr. Csocs Jenőné, Juhász F. 20-20 kr. Valaki, Störerné, Veress Ferenc, N. N. Molnár József, Nabráczkiné, Szokolainé, Nál Pál, Janka Adél 10-10 kr Fog. dják a nemes szívű adakozók hála közönetünk nyilvánítását. A rongyos-egylet nevében: Kozma Ferenc, elnök. Elek Gyula, titkár.

— **Szobátűz volt** az éjjel Kolozsvárt, a feleki ut sarkán a Thoroczkai házban. A tűz onnan támadt, hogy a kéménybe beépített egyik gerenda vég tűzet fogott. A szobában két egyetemi hallgató lakik, ezek egyike a nagy tűzre felébredt gyorsan felkeltette árást a mivel szerencsésükre egy vízfordó kártyát hagytak volt azelőtt este szobájukban tele vízzel a tűzet oltani kezdték. Az udvaron lakik egy monostori gárdáz tűzoltó s a zajra ez is felébredve a tűzet egyestűt erővel a három fiatal ember mielőtt még a szomszédok is észrevették volna eloltották.

— **Hetivásár.** A tegnapi kolozsvári hetivásáron 30 drb. szarvasmarha, 22 drb. borjú, 1 drb. ló, 110 drb. sertés és 31 drb. malacz kelt el. Összesen 194 darab adástott el.

— **Gyász.** Bagotai Lengyel János ügyvédet súlyos csapás érte kis leánya Bagotai Lengyel Valéria-Margit, folyó hó 26-án éjjel, életének 12-ik évében, hosszas és kínos szenvedés után meghalt.

— **Az E. K. E. választmányi ülése.** Tegnap d. u. 4 órakor rendkívüli választmányi ülést tartott a Kárpát-Egyesület Feilitzsch Arthur báró ügyvezető elnök vezetésével. A gyűlés elején ügyvezető elnök bejelentette az elnöki teendőkre nézve az elnökkel történt megállapodást, mely szerint az egyesület ügyeinek intézésébe a vezető alelnöknek szabad kezét ad. Választmány e megállapodást jegyzőkönyvbe írtatja. Ez után előterjesztettek a szobanemzei osztály alakulására vonatkozó jelentések. Ezzel kapcsolatban bejelentetett, hogy a fogarasmegyei osztály megalakítása is elő van készítve. Felolvasták a belügyminiszter leiratát. Ezenkívül apróbb ügyeket intézett el még a választmány, mely után Feilitzsch Arthur báró alelnök megköszönvén a tagok részvételét, felkérte, hogy a január 12-én d. e. 10 órakor tartandó III. közgyűlésen minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek. A gyűlés az elnök elítélésével oszolt szét.

— **A holdvilág veszedelme** Tegnap este 10 és 11 óra között a holdvilág Kolozsváron komoly veszedelemben forgott. Ki volt téve annak, hogy kioltják szelid fényét, a melylyel egyenlő barátsággal mosolyog az ábrándozó szerelmesekre, a betűőkre, csirkésőkre, vagy a nyugodtan seidenérgő boltőőkre. Ha megtörténik ez a merénylet, legjobb barátjukat veszíteték volna el a pótéták, akik annyi versben dicsőítik szeretett patronusokat, és halálos ellenségeket a komondorok, a kik nem sűnnek meg a bájos egy testet minden éjjel megugatni. A korne-lyek elvesztették volna világító barátjukat, a

lámpa gyújtogatók pedig azt a nagy párfogót mely az ő mulasztásait kapzsiságukat palástolja. Falvak és külvárosok egyetlen utcáit lámpájukat gyászolták volna, az alvó járók pedig kénytelenek lettek volna a toronyon és meredek falskon nappal elvégezni merész sétájukat. Martin, Flammarion és a többi csillagászok pláne esteek volna, a párisi csillagda nagy perspektíváját pedig, mely tudvaleg 2 méterre lécsül lehozni a holdat, el kellett volna, hogy adják az őszern. Hogy azonban a kalendarium csinálók ijádelmést is idejekorán eloszlassuk, sietünk kijelenteni, hogy ez a merénylet szerencsére nem esett meg. Ennek a dolagnak egyelőirűt nevezetes előzményeit képezik azok a tűzesetek, a melyek a külmagyar-utczában az utóbbi időben megtörténtek. Előzményét képezi továbbá egy levél, mely a rendőség kezei között van, s a melyben a külmagyar utczában elkövetendő gyújtogatást jelentenek be. Az eset története különben a következő:

Tegnap este 10 és 11 óra között jött fel a hold. Fénye bevilágította a ködöt, a házakat és az utjába eső felhőt. A tűzoltó őr a toronyból gyújtogatási szándékot látott ebben a műveletben, — félreverte a haragot a hat kongatással a tudat adta az önkéntes tűzoltóknak is, a közönségnek is, hogy a külmagyar utca felől komoly veszedelem fenyegeti a várost. Együttal a tűzoltók is kivonultak fecskendővel és Magirus féle 22 méter magasságra feltolható létrával. A szentpéteri templomnál vetették észre, hogy létrájuk igen rövid, hogy arra támaszkodva, fecskendőjük sugárcsővével a holdat megközelíteni lehessen. Busan vissza vonultak tehát s még a harangozásnak is végét vetették.

— **Tisztelgés gróf Bethlen Andráshoz.** Az országos magyar kerélszeregyesület legutóbb tartott közgyűlésén gróf Bethlen András földmivelésügyi minisztert a kerélszet felvirágoztatása érdekében kifejtett hazafias buzgóságáért díszdíjjal választotta meg. Az egyesület küldöttsége, mely Emich Gusztáv vezetésével, Máday Izidor miniszteri osztálytanácsos, dr. Schrierer Aladár egyetemi tanár, Lismanon Keresztély fővárosi főkerétsz és Szelnár Adolf titkárból állott, szerdán délután 2 órakor tisztelgett a miniszternél, hogy a megválasztásról szóló diszokmányt a miniszternek átnyujtsa. Emich Gusztáv a küldöttség vezetője üdvözölte a minisztert, a ki válaszában biztosította a küldöttséget, hogy a hazai kerélszet ügyét támogatni mindenkor hazafias kötelességének tartja s a támogatásban ezután is mindenkor tőle telhetőleg részesíteni fogja. A miniszter ezután átvette a pompás diszokmányt, melynek rendkívül izléses, gyönyörű kivitele igen kellemesen meglepte. A tisztelgés mintegy negyedórát tartott.

— **A sz. udvarhelyi dalegylet hangversenye.** A fumei utca szorgalmán készülődők székely dalárda rendkívül sikerült s látogatott hangversenyt rendezett az iparos önképző nagytérben. A másor izléses összeállítása előre biztosította a sikert. A dalegylet öt darabdal szerepelt. Előadta: Thern „Daltűnpen”, Ábrányi K. „Daltűnpen”, Storch „Daltűn”, Hoffer K. „Tarka madár” cz. darabját s záródaékul Ernániból a „Banditák dalát”. A dalegylet ezuttal is rendkívül szorgalmának s kitűnő elődők képességének adta tanúbizonyítást. A közönség nem is volt fukar tapsokból. A dalegylet kivül egy vegyes quartett, Martini A. Kupcsay B. Korosváry F. és Balázs Ernő, Goll J. „Ebreztű”-jét adta elő, Foltin Gusztáv praecius zongorakísérettel. Szabó Gyula, jeles szavaló, dr. Vajda Emil által írt monológot adott elő, kitűnő humorral. Igen érdekes pontja volt a műsornak az a concert trió, melyet Reinhold Béla és dr. Vajda Emil adtak elő két hagedán Reinhold Clotild igazán élvezetes s gyakorlati technikára valló zongora-kísérettel. A másor egyik érdekes száma dr. Vajda Emil karnagy művészi hagedájítása volt, ki Hubay Jenő postikus szerzeményei egyik legjelesebbjét, a Csárdá jelenetekben föloldozott Cserébogár, sárca cserébogár cz. népdal fölötti változatokat játszta; többször megújultak. Dr. Vajda sikerült játéktól Foltin Gusztáv kísérte zongorán kifogástalanul, szépen. A közönséget érdekesen lepte meg a székely eredeti s kezdetleges hangszere, a „timborának” bemutatása. — Ugron János alispán s Jakab Elek itt időző történetirő életrevaló eszméje volt, hogy e hangszert, mely a székely nép zeneérzekének természetesen hajlamának érdekes nyilvánulása, a közönségnek bemutatassák. Hogygy László etédi székely lakos mutatta be, eljátszva néhány székely dalt, a Klapka indulót, Orbán Balázs nótáját s a székely csűr-döngölőt. A ritkán hallható hangszere, a természetesen zene hajlamaival bíró székely atyafi, ügyesen játszott s a nagy közönség érdeklél hallgatta az egyszerű, de a maga nemében igen jellemző játékot. Hangverseny befejezésével távozva perült az ifjúság s táncolt lelkesen kivirradt. A négyeseket mintegy 60-80 pár táncolta.

— **Közgyűlési meghívó.** Az Erdélyi Műhelyegylet 1891. évi január hó 28-án d. u. 3 órakor az Erd. Gazd. Egyet. Bel-Közép utca 11-ik szám alatt levő helyiségében (gr. Mikó palota) alapszabálya 33-s-a értelmében tartja évi rendes közgyűlését. Az együletnek egy alapító-, tiszteletbeli-, mint rendes tagjai ezennel tisztelettel meghívatauk. A gyűlés tárgyai: 1., elnöki megnyitó, 2., az igazgató választmány évi jelentése, 3., pénzügyi bizottság jelentése 1893-ik év-ről, 4., 1894. évi költségelőirányzat, 5., megválasztott választmányi helyek betöltése, 6., indítványok. Br. Bánffy Ernő elnök. Wiedner József főtitkár.

— **Jókai-ünnepélyt** fog tartani az egyetemi ifjúság január 14-én a városház nagytérben. Az ünnepély programját alkalmi felolvasások és szavalat fogják képezni. A meghívók részletes műsorról legközelebb fognak kibocsátatni. Az ifjúságból alakult rendező bizottság Kolozsvári Bálint joghalltő elnöke alatt már minden irányban megkezdte a működést az ünnepély minél sikeresebb való tétlé czéljából.

— **A Petőfi Társaság** tagjai szerdán d. u. rendkívüli ülést tartottak az Akadémia földszinti termében és elhatározták, hogy XVIII-ik közgyűléstket január hónap utolsó vasárnapján tartják. A program a következő számokból fog állani. 1. Elnöki megnyitó, tartja Komócsy József alelnök. 2. Tithári jelentés, Endrődi Sándor másodtitkártól. 3. Egressy Sándor életéből. Irta E. Kovács Gyula. (E tanulmányban Kovács a Petőfi és Egressy közt fennállott baráti viszonyra is kitérjészekedik). 4. Petőfi visszatér, költemény, írta Váradi Antal. 5. Elbeszélés, írta Vörteessy Arnold. 6. Költemény, írta Ábrányi Emil. 7. A pótkártya, humoros rajz, írta Rákosi Viktor. 8. A jubileum után, észrevételek, írta Jókai Mór. 9. Elnöki zárszó. — A Társaság tagjai azt is elhatározták, hogy a Jókai-jubileumon 6 taggal képviseltetik magukat.

— **Stefánia özvegy trónörökösné és Ester Ferencz Ferdinánd eljegyzése.** Csak néhány napja annak, hogy az egész monarchia, sőt a külföld sajtóját is az a hír járta be, hogy egy királyi herceg, a kire egykor a legnagyobb feladatok vártak, nőt fog venni egy főhercegnőt, a kinek az első házassága megdőbbségtől tragédiával végződött. Mindenki tudta akkor, hogy másról nem volt szó, mint Ester Ferencz Ferdinándról, Ausztria-Magyarország trónörököséről és Stefánia özvegy trónörököséről. A szállongó hírek csakhamar pozitív alakot öltöttek, ugyanynira, hogy már befejezett ténynek mondták az eljegyzést sőt a napot is megneveztek, a mikor a kézfógt állítólag megtörtént. Ezek a hírek mindenesetre koraiak voltak és csakhamar meg is érkeztek a hivatalos demontik. Most újra fölmerült a kombináció és ismét oly pozitív módon, hogy valószínűnek lehet tartani. Egy Kölnből érkezett távirat ugyanis azt jelenti, hogy a Köln. Zg. értesülése szerint Stefánia özvegy trónörökösné mint már beleegyezését adta Ester Ferencz Ferdinánddal való egybekeléséhez, engedve Ferencz József király óhajtatásának. Az esküvő is állítólag nem sokára meg fog történni.

— **Eljegyzés.** Bankó Árpád s. árkosi földkirtokos és taksérképész könyvvizsgáló a karácsonyi ünnepekben tartotta eljegyzését szűk családi körben ifj. Nagy József árkosi birtokos szép és kedves leányával, Ágnessel.

— **Menyasszonyból özvegyasszony.** A megható szomorú jelenetnek folytonos helyiségében: a klinikán, Bécsben vasárnap különösen szomorú és megható jelenet játszódott le. Egy haladó kávéházi marquez, Forster Lipót megkérte az evan. hitközség lelkészét, hogy menyasszonyával: Spichauer Mária varrónővel eskesse össze. Már évek óta jegyben jártak és csak a szegénység akadályozta az egyház előtt való egybekelésüket. De miután a vőlegény evangélikus és a menyasszony katolikus vallású volt, előbb még dispensációra volt szükség. Mikor ez megérkezett, megtörtént az esküvés. Az apólonk és az orvosok voltak a tanúk, a kik mind könnyezve nézték végig a szomorú örömnünnepet. A vőlegénynek utolsó szava volt az esküvés igenje és a mikor a fiatal asszony az arakozort levette a fejéről, azt az özvegy gyászgyáttal cserélhetette föl. A beteg meghalt, tegnap temették el a klinikáról. Az egész család sárzáró részvétellel ért-sült a ritka tragédiáról.

— **Ferdinánd fejedelem és Jókai.** A bolgár fejedelem, kétszáz forinttal előfizetett Jókai Mór munkáinak jubilaris díszkiadására. Ferdinánd fejedelem rendkívül érdeklődik az ünnep részletei iránt és a jubilaris költőt január 6-án kedves ajándékkal fogja meglepni. Ezt az alkalmat is fogja használni magyar szimpátiájának bezonnyítására különösen Jókaival szemben, a kivel levelez egyszerűen Nándor aláírással. Nevében most dr. Stancov magyar nyelven írt levél kíséretében küldte el a díszkiadás árát a jubileum végruhajtó bizottsághoz.

— **Hartenau gróf szobra.** A bolgár fejedelem rendeltet bocsátott ki, a melylyel a szobranje ülésekről a jövő keddig meghosszabbítja. A „Szvoboda” szerint képviselői körökben fölvetették azt az eszmét, hogy Hartenau grófnak emlékszobrot állítsanak és elhatározták, hogy a költségeket nemzeti gyűjtés utján fogják beszerezni. A kormány kötelezte magát, hogy minden városban bizottságot szervez az adománnyal átvételére. Az emléket, a mely lovasszobor lesz, a Sándor-téren, a fejedelmi palota előtt fogják felállítani.

— **Éhező oroszok Párisban.** Emleltük már, hogy a párisi Menus-Plaisir színházban egy orosz énekescsapat lépett fel, de minden siker híján. A 77 tagból álló társaság a párisi részvétlenség folytán odáig jutott, hogy, mint a „Figaro” írja, két nap óta egy falatot sem ettek. A „Figaro” természetesen az oroszokat hibáztatja s így szól: „Naivitásukban nem tudták, hogy nagy különbség van a hazafias manifestáció

melyben Avellan tábornokot részesítették és egy üzlet között, a minő az ő vállalkozásuk.” Mindamellett a franciaia gazdaság polgárságot, sőt a külügyminisztert is felhívja a „Figaro”, e-ak hogy az orosz énekesek során segíthessen és visszamehessenek oda a honnan a franciaia lelkesedésben, bizva, annyi nagy reménnyel indultak el.

— **Szerkesztőségi üzenetek.** S. S. Az a topánfalvi állapothokról szóló cikkünk nincs jól megírva. Nem tárgyalagok és nincs benne kifejtve úgy, a mint kéne az, a mire voltaképpen a hatóság figyelmét fel akarja hívni. A vidéki állapotokra a figyelmet felhívó levelek rövidet, tárgyalagokat, könnyű és világos stílusban írottak kell, hogy legyenek.

— **P. kertész.** Az ünnepok miatt maradt el. A jövő héten bizonyára ott lesznek. Erzsinek Még mindenkitől csak dicséretet hallottunk Hegyesi Vilmos vasárnapi felolvasásáról az irodalmi társaságban. Oly sok igazi keresetlen humor van benne, mely hatását meg is tette a hallgatóságra.

LEGUJABB.
(Az Ellenzék eredeti távirata.)
Bokross Elek hamis váltói.
Budapest, decz. 29.
A Budapesti Hírlap ma reggel a fővárosban megjelent száma szenzációs újdonságot közöl a Bokross Elek váltó hamisításairól.
A nevezett lap szerint egyik budapesti nagyobb pénzintézetben állítólag háromszáz ezer forint értékű hamis váltókat találtak.
E váltók Bokross Elektől származnak.

A polgári házassági javaslat.
Budapest, decz. 29.
A polgári házasságról szóló törvényjavaslat képviselőházi bizottsági tárgyalása január 3-án kezdődik.

Székely János néptanító székese.
Budapest, decz. 29.
A nagyváradi rendőrséghez sürgős megkeresés érkezett Budapestről Wiedermann dról, a lipót városi örültek háza igazgatójától, hogy Székely János néptanító onnau gyógyulatlannal megszökött.

A szökevény merényletet tervez Tisza Kálmán családja ellen; mivel azt hiszi, hogy a Tisza Kálmánnak okozott kellemetlenségek miatt maga Tisza csukatta be az örültek házába.
Székely János néptanító Kolozsváron és az erdélyi részeken is sokan ismerik.
Egy időben magyar-alkói néptanító volt, honnan nyughatatlan természete miatt állását el kellett hagynia. Nehai Váradi Károly Kolozsvármegye egykori tanfelügyelőjének volt esküdt ellensége.
Magyar alkói tanítókodása után Kolozsvárra jött s itt igyekezett magát fenn-tartani.
Egy időben az „Ellenzék”-nek is volt korrektora.

Székely Kolozsváron tartózkodása alatt össze olvasta az összes magyar, francia, német ponyva és rém regényeket.
Ez olvasási műveletéről egy füzetet írt „Miket ne olvassunk?” czímen, melyben a rém regények káros hatását a társadalom egészséges irányban való fejlődésére és erkölceire nézve fejtegette.

Egy fővárosi lap tudósítója nem rég beszélt Székelylyel.

Székely elmondta, hogy a mikor Magyarvákon tanító volt, látta mily hűtlentül sáfárkodnak a község vagyonában.

Ezt a sáfárkodást annak idején megis írta az „Ellenzék”-ben, mely miatt áthelyezték.

Mikor áthelyezték Rév nevű biharmegyei községbe, Tisza Kálmánnal konfliktusba elegyedt.

Ez összestűzés miatt, titkos följlentés folytán a rendőrség a Lipót mezőre szállította, a honnap megszökött.

Nemzeti színház.
Kolozsvárt, szombat 1893. decz 30-án.
E. Kovács Gyula mint vendég:
O D E T T E.

Felolós szerkesztő:
BARTHA MIKLÓS.
Segéd-szerkesztő és kiadatlajnszónos
MAGYAR MIHÁLY.

— **De hát hiába ...** Bármit kívánjon is ellene, az idő úgy halad, hogy azokvetlen be fog következni ...
— **Hm ...** ha Magyarország főpapi klérusát mind föl lehetne küldeni a groszgmaini fensikra!

H i r d e t é s e k.

z 9018 — 1893.

1261. (1—2)

Pályázati hirdetmény.

Brassóvármegye alvidéki járásba keblezett Krizba nagy községben a jegyzői állás nyugdíjaztatás következtében üresedésbe jövén, ezen évi 400 frt fizetés és kieszközlendő jóváhagyás reményében, — a községi képviselő testület által — folyó hó 22-én 63—1893. jegyzőkönyvi pont alatt 100 frttal megállapított lakbér illetményével, valamint a magán munkálatok után járó, szabályrendeletileg megállapított díjakkal öszekötött állás betöltésére ezenrel pályázatot nyitok.

Pályázni óhajtok felhivatnak, az 1888. évi I. t.-cikk 6. §. értelmében felszerelendő, tanulmányaikat, életkorukat, nyelvismeretüket és eddigi alkalmaztatásukat kitüntető kérvényeit, ha folyamodók közszolgálatban állanak, előjáró hatóságuk útján, — más esetben közvetlenül 1894. évi január hó 28-áig alólírot hoz beadni.

Később beérkező pályázati kérvények nem fognak tekintetbe vétetni.

Földvár, 1893. évi december hó 28-án.

PILDNER FERENCZ,
főszolgabíró.

KARÁCSONI ÉS UJÉVI

Ajánlom a nagyérdemű közönség szives figyelmébe teljesen új berendezést

Norinbergi-, Dismú-, Játék- és vadász-kellékekkel

felszerelt üzletemet, a hol

Karácsonyi és Ujévi ajándékok

legolcsóbb árak mellett beszerezhetők.

Továbbá ajánlom legjobb minőségű Amerikai Boston, Ruber & Co. gyártmányú Gummi sárcsípőket, urak, nők és gyermekek részére; a raktáron levő férfi divat-cikkkel, melyeket vételáron alól végre kiárusítok,

Vivó eszközök legjobb minőségben.

Illatszerek, szappanok és toillette cikkek nagy választékban.

A nagyérdemű vadász-közönség szives figyelmébe ajánlom **vadászkellékekkel** felszerelt raktáromat.

Kiváló minőséggel

1077. (17—20)

SCHUSTER EMIL.

DÚS VÁLASZTÉKBAN.

SZATÓCS-ÜZLET

ELADÓ.

Meg tudható:

A KIADÓ-HIVATALBAN.

1262 (1—2)

A CZÉG TELJES FELOSZTLÁSA MIATT
HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

V É G E L A D Á S

RENDES SZIDOR és TESTVÉRÉNÉL.

Az összes raktáron levő áruk bámulatos olcsó áron elárusíttatnak.

Confectió és divatárak:

Körköpenyek vattázva 20 frt, 22 frt, 25 frt.
Körköpenyek szőrmébélissel 20 frttól kezdve.
Jaquettek vattázva 9 frttól kezdve.
Hosszu színházi köpenyek vattázva 25 frt.

Tirol Loden dupla széles métere — 40 kr.
Női posztók minden színben — 120 fr.
Női posztók mineen színben — 70 kr.
Szőnyegek és függönyök rendkívül leszállított áron.

1262. (8—x)

A „KÖZMÜVELŐDÉS“ Irod. és Műnyomdai Részvénytársaság Kolozsvárt

Beltorda-utca 1. sz. alatti felvételi irodájában

papir-, író-, rajz- és irodaszerekből kereskedést rendezett be,
melyet sietünk szives figyelmébe ajánlani.

Diszes dobozokba öltött hazai és külföldi Levélpapírok, úgy minden e szakmába vágó cikkek jutányos áron lesznek kiszolgálva.

Gazdag választék van a következő iskolai cikkek közül is és pedig: Carton-papír, ecetek, előírt füzetek, egyszeregy-táblázatok, fanemű rajzeszközök, fokmérők, füzet-tartók, gyakorlati füzetek, hajlított vonalzó, háromszögek, hangjegyzetek, írásminták, írkák, íróollak, írók, íróhegyezők, író-órák, iskolai füzetek, iskolai táskák, jegyzet-

könyvek, könyvcímek, iskolai bizonyítványok, órarendek, palatáblák, palavesszők, rajzeszközök, rajzfűzetek, rajzminták, rajzkréták, rajzpapír, rajzszerek, rajz-író, rajz-tollak, rajztömbök, rajz-vászon, színgalimi jegyek, tekercs rajzpapírok, ténták, tollak, tollszárak, tolltokok, törölő mészák, tussok, tuss-csészék, zsebkörzők, zsebtéttartók stb. stb.

Árai határozottak, de olcsók. — Vidéki megrendelést igen pontosan teljesít, s 10 frton felül bérmentve küldi mag.

897. (19—x)

Uj vállalat!

Felhívás!

A közeledő 1894-ik év beálltával batorkodunk a n. é. közönség, államhivatalok, törvényhatóság és egyeteknek becses figyelmük és pártfogásukba ajánlani az e városban létesült,

— a legelőnyösebb —

emésztet kihordási vállalatunkat.

Alólírt új vállalkozók a legújabb szerkezetű kihordási eszközökkel rendelkezünk és pontos, előnyös és minden tekintetben megbízhatóságunkat fogva a n. é. közönség becses pártfogását kiérdemelné annál is inkább törekszünk, mert megvagyunk győződve, hogy a n. é. közönség saját érdekéből kifolyólag vállalatunkat pártfogolni el nem mulasztja.

Elvállalunk szakmánkba vágó minden munkálatot és kötelezzük magunkat úgy szerződésileg, valamint magányosoktól felvállalt munkát pontosan és a legelőnyösebb feltételek mellett teljesíteni.

Tisztelettel:

1254 (2—5)

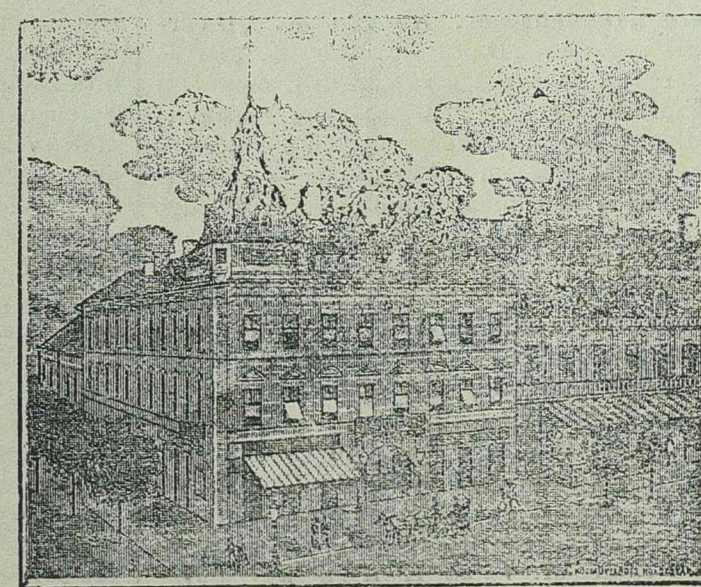
WEISZ ÁRON és TÁRSA,
vállalkozók.

Bejelentések elfogadtatnak: **Belmagyar-utca 1. sz. és Györgyfalvi-utca 33. sz. alatt.**

Jutányos ár!

„KÖZPONTI SZÁLLODA“

cziu ala ti a figyelmével mindenre kiterjedő tulajdonos **NAGY GÁBOR** vezetésé alatt áll.

Az utazók és vendégek kényel mére modern berendezést, vendéglőben mindenről gondoskodva. Külön terem az nagyobb isebb nagyobb szasz öszekötve, elekre, bankette, és sz terem nagyobb ünnepe lyekre. Az utasok részére kényelem mel berendezett vendégszobák vannak. Az árak ez elsőrangú vendéglőben szolldak. A kiszolgálás kitünő. A város minden részébe telefon öszeköt tetés van.

122 (3—x)

Dicsfény koszerut a házi asszony homlokára egy jó csésze Theáért!

Hogy ezt minden asszony kiérdemelje: vegyen a

Keresztesy Pál
nagy papir-üzletéből

valódi Indiai Theát.

Egy negyed kiló csomag ára 2 frt 50 kr.

Egy nyolczad 1 frt 25 kr.

1043. (13—20)

A maros-vásárhelyi takarékpénztár igazgatósága

a betéti kamatlábot

1894. évi Január hó 1-től kezdve

5 százalékbán állapítja meg.

M.-Vásárhelyt, 1893. december hó 7.

Maros-vásárhelyi takarékpénztár részvénytársaság
IGAZGATÓSÁGA.

MATUTSEK JÓZSEF

27. év óta teennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt,

Fóter 32-ik szám alatt,

a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábball minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

781. (38—x)